

ΟΡΟΣ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΣ

Ουδεμία αίσθησις πρὸς ἐγγραφὴν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἐάν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ ἀναλόγου ἀντιτίμου τῆς συνδρομῆς.

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ

Τὰ Χριστούγεννα, ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως. — Ἡ Κρήτη ἐν κινδύνῳ, ὡς αὐτὴς. — Ὁ κ. Ζερβουδάκης περὶ τοῦ τόπου. — Ὁ Σλαβισμὸς καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς. Τουρκικαὶ γνῶμαι. — Ἡ φιλοσοφία τοῦ Τολστόη, ὑπὸ Χ. Ἀνδρουτσόπου καὶ γρηγοῦ. — Ἡ παιδεία, ὑπὸ Κ. Ζηρίου. — Μία ἱστορικὴ ἀνάλις, ὑπὸ Κ. Περσιάνου. — Ὁ κ. Λαμπάκης περὶ τοῦ πρίγκηπος τῆς Σαξωνίας. — Τὰ Κρητικά. — Εἰδήσεις κλπ.

Ο Κ. ΛΑΜΠΑΚΗΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ Α. Ψ. ΤΟΥ ΠΡΙΤΚΗΛΟΣ ΤΗΣ ΣΑΞΩΝΙΑΣ ΜΑΞΙΜΙΛΙΑΝΟΥ ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡδυνάμεθα νὰ (ἐξακολουθεῖ ὁ ἀκρόατος εἰς ἐπιχειρήματα τοῦ θέματος αὐτοῦ ὑψηλὸς πρίγκηψ). ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα πόσα οἱ Ἕλληνες ἐπαῖξαν πρὸς διαδόσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰσαγαγόντες καὶ κηρύττοντες τοῦτον εἰς τὴν Αἰθιοπίαν, εἰς τὴν Ἀρμενίαν εἰς τὸν Καύκασον εἰς τὴν Κριμαίαν καὶ εἰς τὰ περίεχθοντες Βορρῶν τῆς Μαύρης Θαλάσσης πρὸς τοὺς Ρόθους, πρὸς τοὺς Βουλγάρους, πρὸς τοὺς Σέρβους, καὶ πρὸς τὸ ἀπεραντόν Ρωσσικὸν Κράτος καὶ οὗτοι μέχρις ἐσχάτων ὑπῆρχαν τὸ τεῖχος κατὰ τῶν βαρβάρων ἀλλοπίστων.

Ἐν τέλει λέγει ἡ γνῶσις τῆς Λατινικῆς μόνος δι' ἑνα λόγιον δὲν εἶνε ἀρκετὴ οὐδ' ἐπαρκής. Ἡ γνῶσις τῆς ἑλληνικῆς εἶνε ἀπαραίτητος.

Ἐν θαυμασίῳ δὲ ἐπιλόγῳ καταστρέφει τὸν λόγον αὐτοῦ περὶ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ λέγων. Ἐπὶ αἰῶνας λοιπὸν δύο γλώσσαις ὑπῆρξαν τῶν Χριστιανισμῶν ἡ Ἑλληνικὴ καὶ ἡ Λατινικὴ, ἀλλ' ἡ εὐτυχὴς ἡμέρα τῆς ἐλεύσεως τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ θέλει ἔλθῃ ὅχι μόνον ὅταν ὁ Χριστιανισμὸς ἀντιπροσωπεύηται ὑπὸ τῶν δύο ἀνωτέρων γλωσσῶν, ἀλλ' ὅταν καὶ τὰ Ἑβραϊκὸν ἔθνος γνωρίσῃ τὴν ἀλήθειαν ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζαρεθαῖος ἐστὶν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Οὐχὶ ἀπλῶς ἐν τῇ ἐννοίᾳ ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶνε εἰς μικρὸς βασιλεὺς τοῦ Ἰουδαικοῦ ἔθνους ἀλλ' ἐν τῇ ἐννοίᾳ ἐν ᾗ ὁ Ναθαναὴλ ἀνεγνώρισε τὸν Ἰησοῦν ὡς βασιλὲν, Σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ὁ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου.

Τοιοῦτον τὸ ἔξοχον περιεχόμενον τοῦ σοφοῦ καὶ ἐμβριθεστάτου καθηγητοῦ οὐτινοῦς ὡς ἦδη εἶπομεν ἀγνοοῦμεν τί πρῶτον καὶ τί δεύτερον νὰ θαυμάσωμεν εἰς τὰς ὑπ' αὐτοῦ μετὰ τόσῃ χάριτος καὶ ζωηρᾷ ποιήσεως ἐκφραζομένης μεγαλᾶς ἐπιστημονικῆς καὶ ἱστορικῆς ἀληθείας.

Ἐλθωμεν ἤδη εἰς τὸ νῦν φλέγον ζήτημα ὅ,τι ἰδιαίτερος ὁ ὑψηλὸς σοφὸς φρονεῖ περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ γραφέν ἄρθρον περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τὸ ἐν Ρώμῃ ἐκδιδόμενον μηνιαῖον περιοδικὸν *Roma d'e l'Oriente* 1910 Novemb. σελ. 13—29.

Ἀπὸ τῆς ἀλώσεως, σχεδὸν κύριοι εἶπε συγκεκινημένος ὁ κ. Λαμπάκης ἔχοντες ν' ἀκούσωμεν Δυτικὸν ἱερεῖα καὶ καθηγητὴν τῆς θεολογίας ὁμιλοῦντα οὕτως ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας. Ὑβρεῖς καὶ μόνον ὕβρεις ἦσαν αἱ μόναι φιλοφρονήσεις καὶ αἱ μόναι δημοσιεύσεις ὑπὸ τῶν λογίων τῆς Δυτ. Ἐκκλησίας.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ αὐτοῦ τούτῳ, ὁ ὑψηλὸς Καθηγητὴς ἀφίπων τὰ χαμηλὰ ἐδάφη τῶν ὑποκριτικῶν καὶ ὑστεροδούλων συζητήσεων ἀναβαίνει εἰς τὰ ὕψη τῆς ἐπιστημονικῆς συζητήσεως ἐπὶ μόνῃ τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας χειραγωγούμενος. Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν εἶναι Δυτικὸς δὲν εἶναι Ἕλληνας εἶναι κα-

ἄλλην εἶχε καὶ ἔχει ἔννοιαν περὶ τῆς ἐνώσεως κατ' αὐτὴν ἐνώσις σημαίνει φιλίαν, ὁμόνοιαν, συναδέλφωσιν οὐχὶ δὲ ὑποταγὴν.

Τὰς διδασκὰς τοῦ μεσαιῶνος ἡ Ἀνατολ. Ἐκκλησία τὰς θεωρεῖ ὡς παρεκτροπὰς ἀπὸ τῆς ἀρχαίας διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας. Κατὰ τὴν γνώμην αὐτῆς ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία ἐγκατέλειπε τὰς παλαιὰς βάσεις τῆς πίστεως, δεχθεῖσα νεωτερισμοὺς οἵοι ἡ ἐκ τοῦ Πίου ἐκπόρευσις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ Πουργаторιον, τὸ Πρωτεῖον τοῦ Πάπα κλπ. ἅμα ἡ Δυτ. Ἐκκλησία θυσίασεν τοῦτους θὰ εἶνε δυνατόν ν' ἀποκατασταθῇ ἡ διὰ τῶν νέων διδασκαλιῶν διαταραχθεῖσα ὁμόνοια.

Μάρκος ὁ εὐγενικὸς ἐπὶ παραδείγματι, θεωρεῖται ὡς πολέμιος τῆς ἐνώσεως, διότι δὲν ἤθελε καύτην ὑπὸ τὴν μορφήν, ἣν παρεχώρει ταύτην ἡ Δυτ. Ἐκκλησία κατὰ τὴν ἐν Φλωρεντίᾳ Σύνοδον.

Αἱ δύο Ἐκκλησίαι Ἀνατολικὴ καὶ Δυτικὴ εἶνε ἀπολύτως ἀδελφαὶ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν ἱστί. Οὐδὲν προνόμιον, οὐτε δικαιομα νομοθεσίας τί ἀνώτερον τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας κέκτηται ἡ Δυτικὴ. Τούναντίον οἱ Ἀνατολικοὶ λαοὶ εἶναι πολὺ ἀρχαιότεροι τῶν σημερινῶν Δυτικῶν. Τὸ ἀξίωμα τῶν Ἀνατολικῶν καὶ τῶν Δυτικῶν Ἐπισκόπων εἶνε καθολοκληρίαν τὸ αὐτό. Οὐδεὶς ἐπομένως λόγος περὶ προσκυνήσεως ἢ ὑποταγῆς τῶν Ἀνατολικῶν εἰς τὴν Δυτικὴν Ἐκκλησίαν.

Δυστυχῶς λησμονεῖται ἡ ἱστορία δὲν γνωρίζουσι πλέον οἱ ἄνθρωποι πῶς ἦσαν ἄλλοτε τὰ πράγματα. Διὰ τοῦτο οἱ λατῖνοι θέλουσι νὰ δημιουργήσωσι διὰ τὴν λατινικὴν Ἐκκλησίαν θέσιν, ἣν οὐδέποτε αὐτὴ κατείχεν.

Ὁ Κύριος εἶχεν ἀπονεῖμαι προνόμια εἰς τὸν Ἀπόστολον Πέτρον, οὐχ ἦττον οὐδ' ἔχνος βλέπομεν ὑποταγῆς τοῦ Ἀπ. Παύλου εἰς τὸν Πέτρον, τούναντίον θεωρεῖται τοῦτον ἀπολύτως ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἴσως μάλιστα καὶ ἐπετίμησεν αὐτόν.

Οὐδὲ ἦτο εἰς μακροὺς ἀγῶνας μοναρχικὸν τὸ σύστημα τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας. Ἐκαστος ἐπίσκοπος ἐκυβέρνηε ἐλευθέρως τὸ ποίμνιον αὐτοῦ. Ὡς ἐκ τῆς θέσεως ὅμως αὐτοῦ ὁ Πάπας ἐξήσκει μερίστην δύναμιν εἰς τοὺς ἐν τῇ Δύσει ἐπισκόπους, οὐδεμίαν δὲ τοιαύτην ἐξήσκει ἐπὶ τῶν τῆς Ἀνατολῆς.

Μόνον ἔρμεσον ἐξήσκει τοιαύτην προκειμένου περὶ γενικῶν ζητημάτων τῆς Ἐκκλησίας.

Προχωρῶν εἰτα εἰς μεζόντας λεπτομερείας ὁ ὑψηλὸς ἱερεὺς λέγει :

Ἀπὸ τοῦ Ὁ' αἰῶνος ἡ ἐκκλησιαστικὴ διοίκησις μετεβλήθη ριζικῶς εἰς τὴν Δύσιν.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρώμης ἐγένετο ἀπολυταρχικὴ Μοναρχία.

Ὁ Πάπας ἀπὸ ἐπισκόπου Ρώμης μετεβλήθη καὶ ἐγένετο προϊστάμενος πάντων τῶν ἐπισκόπων.

Πᾶσαι αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ὑποθέσεις ἐπρεπε ἐντεῦθεν νὰ κανονισθῶσιν ἐν Ρώμῃ.

Οἱ ἐκεῖ ἐκδιδόμενοι νόμοι ἐπεβάλλοντο ὡς κανὼν ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν.

Τὸ καθεστῶς τοῦτο ἐν μέρει ἐστηρίχθη ἐπὶ τῶν καλουμένων ψευδοσυνόδων διατάξεων τότε ἀναγκασμένων, ὅπερ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς οἱ Πάπαι ἠθέλησαν νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν.

Τοῦτο καὶ ἡ πρὸς τοῦτο ἐπιμονὴ τῶν Παπῶν, ὑπῆρχαν ἡ κυριώτερα ἀφορμὴ τοῦ χωρισμοῦ τῶν Ἐκκλησιῶν.

Οἱ Οὐνίται ἐβλαψαν, δὲν ὠφελοῦσι τὴν ἑνωσιν.

Οἱ Οὐνίται δὲν εἶνε οὔτε Ἀνατολικοί, οὔτε Δυτικοί. (Καὶ ἐνταῦθα περὶ τῶν Οὐνιτῶν ποιεῖται λαμπροτάτας καὶ ἀκριβεστάτας παρατηρήσεις ὁ δεινὸς τῶν ἀρχαίων κειμένων τῆς Ἐκκλ. ἱστορίας μελετητὴς μελέτας καὶ παρατηρήσεις, αἵτινες μέχρι κεραίας συμπίπτουσιν εἰς τὰς παρατηρήσεις ἡμῶν, ὡς ἰδιαίτερος ἐποιήσαμεν ἐν ΚΠ. εἶπεν ὁ κ. Λαμπάκης).

Ἀλθὼς, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Λαμπάκης λέγων ὅτι Οὐνίται δὲν ἀντιπροσωπεύουσι καμμίαν Ἐκκλησίαν, ἡ Ἐκκλησία, τὸ κήρυγμα καὶ τὰ μυστήρια αὐτῶν εἶνε πῶς κακῶς συναρμολογούμενον ἐξ ἀντανακλάσεως δύο Ἠλίων, δύο καλῶς ἰδιορρυθμῶν Ἐκκλησιῶν.

Οἱ Οὐνίται εἶναι ῥόζος παρεντιθέμενος

χωρήσῃ εἰς τίποτε, αὕτη διετήρησεν ἀθικτα ὅλα τὰ δόγματα τῆς Χριστιανικῆς ἀρχαιότητος. Καὶ ὅσα εἴτι ὑπέγραψεν ἐν Φλωρεντίᾳ τὰ ὑπέγραψεν οὐχὶ ἐκούσιως ἀλλ' ὡς καταναγκασθεῖσα ὑπὸ τῶν περιστάσεων.

Τονίζων δ' εἰτα ὁ πρίγκηψ ὅτι ἡ Ἀνατ. Ἐκκλησία φέρει ἀπροσμάχητα ἐπιχειρήματα τῆς ὑπ' αὐτῆς κατεχομένης ἀληθείας λέγει :

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

— Αἱ σχέσεις Κυβερνήσεως καὶ Κομιτάτου. — Ἡ κατὰστασις σοβαρωτικῆ

Αἱ ἐκ Κων/πόλεως εἰδήσεις παριστῶσι τὴν κατὰστασιν ὡς ἐγκυμονοῦσαν κινδύνους διὰ τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα τῆς Τουρκίας.

Καὶ οἱ ἐν Κων/πόλει ἀνταποκριταὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων ἐκφράζουσι πολλοὺς φόβους περὶ τῆς κατὰστασεως.

— Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Κομιτάτου

Νεώτεροι ἐκ Κων/πόλεως εἰδήσεις βεβαιοῦσιν, ὅτι ἐν μυστικῇ συνεδριάσει τοῦ Κομιτάτου τῆς «Ἐνώσεως—Προόδου» ἀπεφασίσθη ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς, χάριν τῆς ἐνεργείας νέων ἐκλογῶν, τῶν ὁποίων τὰ ἀποτελέσματα ἐλπίζεται ὅτι θὰ δώσωσιν ἰσχυρὰν πλειονοψηφίαν.

Ἐν περιπτώσει ὅμως καθ' ἣν τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν, συνεπεῖα νέων πολιτικῶν περιπετειῶν, θὰ ἐφαίνοντο ἀμφίβολα, τὸ κόμμα ἀπεφάσισεν ὅπως ἐπιζητήσῃ τὴν σύμπραξιν τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν.

Κατὰ τὸ αὐτὸ τηλεγράφημα τὰ λοιπὰ κόμματα τῆς ἡνωμένης ἀντιπολιτεύσεως συνῆλθον ἀφ' ἑτέρου καὶ συνενοήθησαν περὶ συμπράξεως. Ὑπολογίζεται, ὅτι ἐκ τοῦ συνασπισμοῦ τῶν θὰ μορφωθῇ ὁμάς ἐξ ἐνεήκοντα βουλευτῶν, ἱκανὴ ὅπως ἀντιπαραταχθῇ εἰς τὸ κόμμα τῆς «Ἐνώσεως—Προόδου».

Ἡ κατὰστασις, συνεπεῖα τούτων, εἶνε εἰς ἄκρον σοβαρά.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἡ διοργάνωσις τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου. — Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1911 καὶ ἡ γεωργικὴ Τράπεζα

Ἐν συνεντεύξει μετὰ τοῦ ἐνταῦθα ἀνταποκριτοῦ τοῦ πρακτορείου Χαβᾶς κ. Στεφανόπουλι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις σπουδαίως ἀσχολεῖται εἰς τὸ νὰ ἐξαγάγῃ τοὺς κυριωτέρους κλάδους τῆς διοικήσεως ἐκ τῆς ρουτίνας, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν βυθισθῇ.

— Ἐσκέφθημεν, ἐπίσης ἐδήλωσε πρὸς παντὸς περὶ στρατοῦ καὶ στόλου, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἀσπαζόμεθα πολιτικὴν τυχροδιαδικίαν, δὲν θὰ αὐξήσωμεν τὰς δαπάνας εἰς αὐτὰ τὰ δύο Ὑπουργεῖα θὰ μείνουν ὅπως ἦσαν καὶ τώρα τελευταίως. Αἱ κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν δυνάμεις μας θὰ κανονίζονται ἀναλόγως πρὸς τοὺς πόρους ἡμῶν. Θὰ προσπαθήσωμεν μόνον νὰ χρησιμοποιήσωμεν καλλίτερον τὰς δι' αὐτὰς πιστώσεις ἵνα ἐπιτύχωμεν τὴν μεγίστην δυνατὴν αὐξήσιν τῶν δυνάμεων, μὲ τὸ ἐλάχιστον τῶν δαπανῶν.

Ἀκολούθως ὁ κ. Βενιζέλος ὁμίλη-

Ποῖα ἔστιν ὑπόθεσις ἡ ἀνακρούσῃ ποτὶ ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία τὴν ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπόρευσιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος; ἀπὸ προσκολλᾶται τῷ κατὰ λατῖνον καμμένῳ τῷ Εὐαγγελίῳ, τῶν Πατέρων, τῆς Οἰκουμένης ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδου, τοῦ καινοῦ τῆς πίστεως συμβόλου. Ἄτινα πάντα μείζονα ποιοῦσιν μόνον τῆς παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύσεως;

(ἀκολουθεῖ)

Η ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ

Ἐκ Βιέννης τηλεγράφημα ἀνήγγειλεν, ὅτι ἡ «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις» πληροφορεῖται ἐκ Κων/πόλεως ὅτι μετὰ τὴν Σύνοδον καὶ Π. τριάρχου ὑπάρχει διαφωνία ἐν μέτῳ τῆς Ἑλληνο-Βουλγαρικῆς σέγγισιν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι καὶ πληροφορίας πάντοτε τῆς ἐφημερίδος ἡ πλειονότης τοῦ νικητοῦ στοιχείου εἶνε κεκρηγνάντιον τῆς προσεγγίσεως.

ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΕΝ ΗΛ

Αἱ σεισμικαὶ δονήσεις ἐν Ἠλλάδι λαμβάνουσι κατ' ἀρχαίᾳ χρονικὰ διαστήματα. Ὁ μεταβὰς ἐπὶ τόπου ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ρέπουλης ἀντελήρῃ ἰδίᾳ ὁμμάς τὴν κατὰστασιν τῶν δονουμένων ὑπὸ τῶν σεισμῶν μερῶν καὶ ἐν συνενοήσεως μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, διέταξε ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐπανάδου τοῦ τῆς ἀποστολῆς σκηναῶν καὶ ἄρτων πρὸς περιθάλψιν τῶν κατοίκων, οἵτινες παρὰκινεῖται εἰς τὸ ὑπαιθρον.

Ἀπεφασίσθη ὅμως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νὰ μὴ σταλῶσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄλλα βοηθήματα ἐπιφυλαχθεῖς νὰ πράξῃ τοῦτο ἀποτελεσματικώτερον βραδύτερον, ὅταν θὰ γνωσθῶσιν ὅλα τὰ ποσὰ τὰ διατεθέντα ὑπὸ τῶν γειτονικῶν Δόμων διὰ τὴν περιθάλψιν αὐτῶν, ὅτε καὶ θὰ δικτεθῇ γενικὴν κανὼν διὰ τὴν περιθάλψιν αὐτῶν.

Η ΑΛΒΑΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Φεφτᾷς τοῦ Σειχουλίσλαμ

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τηλεγραφεῖται ὅτι ὁ Σειχουλίσλαμ ἐξέδωκε φεφτᾷ, ὅτι τοῦ ὁποῖο ἀπαγορεύει εἰς τοὺς Ἀλβανὲς Μουσουλμάνους τὴν χρῆσιν τῶν Λατινικῶν στοιχείων ἐν τῇ γραφῇ τῆς Ἑθνικῆς Ἀλβανικῆς τῶν γλώσσας.

Ὁ φεφτᾷς οὗτος θεωρεῖται ὅτι ἔκρινεν τὸν νεοτουρκικὸν φανατισμὸν.

Ο ΝΕΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Διορίζεται ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς συνταγματάρχης κ. Π. Δαγκλῆς, θεωρεῖται δὲ βέβαιον ὅτι ἀντικαθίσταται καὶ ἐδικοθυνητῆς τῆς Ἀστυνομίας κ. Ζουζακῆς διὰ τοῦ ταγματάρχου τῆς χωροφυλακῆς κ. Πατριάρχου.

Η 75ΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Κατηρτίσθη ὑπὸ τῆς Συγκλήτου τοῦ Πανεπιστημίου ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν καθηγητῶν κ. κ. Λάμπρου καὶ Σακελλαροπούλου πρὸς καθαρισμόν τοῦ τρόπου κατ' ὃν θὰ ἐορτασθῇ μετὰ ἐν ἔτος ἡ 75ετηρίς τοῦ Πανεπιστημίου.

ΤΑ ΕΝ ΤΩ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩ

ΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΣΥΝΕΒΗ

Συνεπεῖα πληροφοριῶν ὅτι τὸ μέρισμα τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς δὲν θὰ ὑπερβῇ τὰς 100 δραχμὰς, ἔλαβον χώραν ἀρκετὰ ἀνησυχία ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ προχθὲς, καὶ πολλοὶ ἐσκορπίσθησαν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ διαδόσεις. Τὰ πραγματικὰ ἐν τούτοις γεγονότα εἶνε τὰ ἑξῆς: Ὁ ὑπὸ τοῦ κ. Στροῦτ ὑποδεχθεὶς νέος Διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς καὶ διευθύνων ἄρτι τὰς ἐνορίας τῆς Ἑθνικῆς

χειραγωγούμενος. Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν εἶναι Δυτικός, δὲν εἶναι Ἑλλήν, εἶναι καθαρῶς ἐπιστήμων σύρων τὴν αὐλαίαν τῶν ιστορικῶν μελετῶν ἀποκαλύπτει γενναίως γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν.

Ἀδύνατον, νὰ ἀναγνώσωμεν ὅλον τὸ ἄρθρον σταχυολογοῦμεν τὰ κυριώτερα τὰ ἐνδιαφέροντα ἡμᾶς ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν ὁδοδοξὸν Ἑκκλησίαν ἐν σχέσει πάντοτε πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Ἑνώσεως.

Ἡ Ἑνωσις τῶν δύο Ἑκκλησιῶν (λέγει ὁ Πρίγκηψ Μαξιμιλιανός) εἶναι κοινὸς πόθος οὐδέποτε ὅμως συνεζητήθη ἡ ἀληθὴς ἔννοια καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐνώσεως.

Ἡ Λατινικὴ ἐκκλησία. (προσέξατε κύριοι λέγει ὁ κ. Λαμπάκης, ὁμιλεῖ ἱερεὺς καὶ Καθηγητὴς τῆς λατινικῆς) πάντοτε συνειδησμένη εἰς τὸ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν κυριαρχίαν αὐτῆς, ἀπλῶς ἤθελε νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἑκκλησίαν τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἀντίληψιν περὶ τῆς ἐνώσεως, χωρὶς οὐδόλως νὰ ἐρωτᾷ ἂν ἡ ἀντίληψις αὐτῆς εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ δεκτὴ παρὰ τῆς Ἀνατολικῆς Ἑκκλησίας.

Ἰδοὺ ἐν συντόμῳ ἡ θεωρία τῆς Δυτικῆς Ἑκκλησίας.

«Ἐγὼ, ἡ δυτικὴ Ἑκκλησία δίδω τοὺς νόμους, ὅστις δὲν ἀναγνωρίζει τὴν ἑνωσὶν ὑπὸ τὴν μορφήν ἣν ἐγὼ θέλω, οὗτος εἶναι ἐχθρὸς τῆς Ἑνώσεως. Ἐνωσις διὰ τὴν Δυτικὴν Ἑκκλησίαν ἴσον τελείᾳ ὑποταγῇ εἰς πᾶν ὅ,τι θέλει ἡ Ρώμη.

Κατὰ συνέπειαν ἡ Δυτ. ἐκκλησία, οὐδὲν ὀφείλει νὰ μεταβάλλῃ διὰ τὴν ἑνωσὶν, τοῦναντίον ἡ Ἀνατ. Ἑκκλησία ὀφείλει καὶ ὀφείλει νὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πάπα, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ὀφείλει νὰ ἀναγνωρίσῃ ὅλα τὰ δόγματα, ἅτινα ἀνέπτυξεν ἡ μεταγενεστέρα λατινικὴ Ἑκκλησία.

Πάντα τὰ διαθήματα τῆς Ρώμης, πρεσβεῖται, ἐπιστολαί, συγγράμματα, θεολ. συζητήσεις, ἐνωτικαὶ Σύνοδοι, μίση πολιτικὰ καὶ ἐνίοτε βίαια οὐδένα ἄλλον εἶχον σκοπὸν εἰ μὴ τὴν πλήρη ὑποταγὴν τῆς Ἀνατολικῆς Ἑκκλησίας εἰς τὴν Δυτικὴν.

Ἡ Ἀνατολικὴ Ἑκκλησία τοῦναντίον

Οἱ Οὐνίται εἶναι ρόζος παρεντιθέμενος καὶ ἐμποδίζων τὴν φυσιολογικὴν διατροπὴν τοῦ κορμοῦ τοῦ δένδρου.

Προσεύχονται ἑλληνιστὶ ἐνδύονται ἑλληνιστὶ τηροῦσι τοὺς τύπους τὰς τελετὰς καὶ τὰς ἑορτὰς τῆς Ἀνατολικῆς Ἑκκλησίας ὁμολογοῦντες ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑκκλησίαν!

Εἰς ποίαν λοιπὸν Ἑκκλησίαν οὗτοι ἀνήκουσιν; εἰς ἀμφοτέρους καὶ εἰς οὐδετέραν.

Ἐπανερχόμενος εἶτα ὁ κ. Λαμπάκης εἰς τὰ τοῦ πρίγκηπος προκαλεῖ τὴν προσοχὴν τῶν φοιτητῶν καὶ τοῦ πολυπληθοῦς αὐτοῦ ἀκροατηρίου εἰς ὅ,τι ἤδη περὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ἑκκλησίας ἀναφέρει ὁ πρίγκηψ, λέγων: «Ἡ Ἀνατολικὴ Ἑκκλησία πρέπει νὰ μένῃ οὕτως εἶναι.

Δὲν πρέπει ν' ἀλλάξῃ οὐσίαν.

Ἡ λέξις ἑνωσις δὲν σημαίνει μεταμόρφωσιν, σημαίνει ἀνάπτυξιν σχέσεων μεταξύ δύο συστημάτων μενόντων οἷα εἶναι.

Εἶναι ἀληθὲς ἄδικον καὶ ἀντίθετον πρὸς τὴν ἱστορίαν οἱ Λατίνοι νὰ θεωρῶσι τὴν Ἀνατολικὴν Ἑκκλησίαν ὡς τμήμα αὐτῶν ἐξ αὐτῶν ἀποσπασθέν.

Τοῦτο ἰσχύει διὰ τοὺς ἐν τῇ Δύσει διαμαρτυρομένους, οἵτινες ἄλλοτε ἀπετέλουν μέρος τῆς Ἀνατ. Ἑκκλησίας.

Ἡ Ἀνατ. Ἑκκλησία πρέπει νὰ μείνῃ ἀπολύτως ἀνεξάρτητος ὡς εἶναι καὶ ἦτο ἐκ τῶν πρώτων αἰώνων, αἱ δὲ σχέσεις αὐτῆς πρὸς τὴν Ρώμην πρέπει νὰ ὦσιν οἷα ἦσαν πρὸ τοῦ σχίσματος.

Ἀπαιτοῦνται μὲν θυσίαι πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἐνώσεως ἀπαιτεῖται παραίτησις πολλῶν παραδόσεων, ποῖα ὅμως τιμὴ θὰ ἦνε διὰ τὸν Παπισμὸν ἂν ἤθελε τελείσει τὴν πρᾶξιν ταύτην τῆς αὐταπαρνήσεως χάριν τῶν κοινῶν ὑπὲρ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀγαθῶν;

Δύναται ἡ Δυτ. Ἑκκλησία νὰ τηρήσῃ ὅλα τὰ δόγματα ἅτινα ὥρισεν βραδύτερον, διὰ τοῦτο ὅμως εἶναι ὑποχρεωμένη καὶ ἡ Ἀνατ. Ἑκκλησία νὰ τηρήσῃ διδασκαλίαν καὶ δόγματα ἅτινα βεβαίως δὲν ἐδιδάσκοντο κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας;

Ἡ Ἀνατ. Ἑκκλησία δὲν ἔχει νὰ ὑπο-

Ἐκκολληθῇ ὁ κ. Βενιζέλος ὁμιλεῖ-
σε περὶ τῆς ἀναμενομένης Γαλλικῆς ἀποστολῆς ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Αἰντοῦ καὶ περὶ τῶν προσπαθειῶν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς βελτίωσιν τῶν διαφόρων κλάδων, τῆς διοικήσεως, ὅπως καὶ περὶ τῶν πρὸς βελτίωσιν γυνωμῶν ἃς ἔχει περὶ τῆς καταστάσεως τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου. Ὡς πρὸς δὲ τὸν προϋπολογισμὸν ἐδήλωσεν ὅτι οὗτος θὰ κλείσῃ κατὰ τὸ 1911 μὲ ἰσοζύγιον. Ἐπίσης ἐδήλωσεν ὅτι ἐπειδὴ αἱ δαπάναι διὰ τὸ κτηματολόγιον εἶνε ὑπέρογκοι, θὰ καταγραφῶσιν αἱ περιουσίαι ἐνὸς ἐκάστου ὅπως οὕτω καταστῇ δυνατὴ ἡ ἰδρυσις Γεωργικῆς Τραπέζης.

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Μία ἐξηγητικὴ ἐγκύκλιος τοῦ Πάπα

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης ἐρωτηθεὶς περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν Ἑλληνικῆς καὶ Ρωμαϊκῆς κατόπιν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ πρίγκηπος τῆς Σαξωνίας, εἶπεν ὅτι «ἡ ἑνωσις δὲν εἶνε ἔργον εὐκαίρον. Ἀσχέτως πρὸς τὸ ὅτι εἶνε ἀπίθανον, ἀλλὰ καὶ πιθανὸν ἂν εἶνε, ἀπαιτεῖται μακρὰ καὶ πολυχρόνιος πρὸς τοῦτο πρᾶσκειν». Ἐξ ἄλλου ὁ Πάπας ταραχθεὶς ἐκ τῆς δημοσιευθείσης ἐπιστολῆς τοῦ ἱερωμένου πρίγκηπος ἐξέδωκε καὶ ἀπέστειλε μακρὰν ἐγκύκλιον εἰς πάντας τοὺς καθολικοὺς, ἐν ἣ μὲνεται τὸν πρίγκηπον ὡς κακῶς σκεπτόμενον δι' ὅσα γράφει. Ἀποκρούει τὰς κατὰ τῆς καθολικῆς Ἑκκλησίας μορφὰς αὐτοῦ καὶ λέγει ὅτι πάντοτε ἡ Ρωμαϊκὴ ἐκκλησία ἐπέδιωξε τὴν ἑνωσὶν Ἀπέτυχεν ὅμως αὕτη, διότι ἡ Ἑλληνικὴ Ἑκκλησία δὲν ἠθέλησε νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ πρωτεῖα τῆς Ρώμης καὶ ὅτι ἡ ἑνωσις ἀνευ τούτου εἶνε ἀδύνατος».

ὑποδείχθησαν νέος Διοικητὴς τῆς Τραπέζης καὶ διευθύνων ἤδη τὰς ἐργασίας τῆς Ἑθνικῆς κ. Βαλαωρίτης, νέαν τέμνων ὁδὸν, ἠθέλησε νὰ προλάβῃ τὰ εἰς βάρος τοῦ κόσμου ἄλλοτε λαμβάνοντα χώραν χρηματιστικὰ κόλπα, ἐπέδειξε πρὸς τοῦτο τὸ πραγματικὸν μέριμνα, τὸ ὁποῖον θὰ δώσῃ φέτος ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα, καὶ τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ὑπερβῇ τὰ 10 ἡ δραχμὰς κατὰ μετοχὴν. Τὸ τοιοῦτον ἦτο ἐπόμενον δυσηρέστησε τοὺς κερδοποιοὺς καὶ ἐντεῦθεν ὁ θόρυβος καὶ αἰφύσεις. Ἐλέγετο δὲ μάλιστα ὅτι συνεπέσειν καὶ συνεπεῖα πολλῶν ἄλλων μετὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης, ὅμως χρηματικὰ ἀπεφάσισε νὰ συλλέξῃ μετοχὰς ὅπως ἐχθροὺς ἵστανται κατὰ τοῦ κ. Βαλαωρίτου κατὰ τὴν προσεχῇ Γεν. Συνέλευσιν τῶν Τραπεζῶν. Οὐδὲν ὅμως ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ ὁ σκοπὸς τῆς ομάδος τῆς, ἥτις ἐννοεῖ νὰ ὀργιάσῃ εἰς βάρος τοῦ κοσμάκη, διότι εἶνε γνωστὴ ἡ ἀξία καὶ ἡ ἐν τῇ κοινωνίᾳ γνώμη περὶ τοῦ κ. Βαλαωρίτου. Καὶ ἀκριβῶς χαράσσομεν τὰς γραμμὰς ταύτας, ὅπως οἱ ἐνταῦθα καὶ οἱ ἐν τῇ Ἑξωτερικῇ ὁμογενεῖς ἡμῶν οἱ κάτοχοι μετοχῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης λάβωσι γνώσιν τῶν τεκταινομένων καὶ κανονίσωσι τὴν πορείαν αὐτῶν. Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δὲν εἶνε βαρόμετρον κερδοσκοπίας. Εἶνε ἐθνικὸν ἴδρυμα καὶ ὅσον ἔχει καθήκον νὰ τηρῇ τὴν ἐθνικὴν πίστιν εἰς τὸ ὕψος αὐτῆς, ἄλλο τόσον ἐπιβάλλεται αὐτῇ νὰ μεριμνᾷ καὶ περὶ τοῦ κόσμου, ὅστις ἔχει στηρίξῃ πᾶσαν τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτοῦ εἰς αὐτήν.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ

Πρώτης τάξεως ἀνάγνωσμα, διδακτικὸν καὶ τερπνὸν καὶ μορφωτικὸν καὶ περιεργὸν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὁ Ἡρόδοτος, ὅπως ἐξεδόθη μεταφρασμένος εἰς τὴν σημερινὴν μας γλῶσσαν εἰς τὴν «Βιβλιοθήκην ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων» Γ. Φέξη. Ἡ ἱστορία ὅλου τοῦ ἀρχαίου κόσμου μετὰ τὴν θρησκείαν του, τὰς παραδόσεις, τὰ συναζήρια, τοὺς πολέμους, τὰ κοινωνικὰ γεγονότα, μετὰ περιγραφὰς τόπων καὶ ἀνθρώπων, εἰς τὰ ἐννέα βιβλία—τὰς ἐννέα Μούσας—τοῦ Ἡροδότου ἀπεδόθησαν εἰς τὴν γλῶσ-